

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 8 april 1932 kl. $\frac{1}{2}$ 4 e. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, med anledning av väckt motion angående undanröjande av meddelat förbud mot framdragande av väg till ett hemman i Över-Luleå socken m. m.

Motionen. Uti en inom andra kammaren väckt och till dess *andra* tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 389, har herr *Lövgren* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att antingen militärmyndigheternas förbud mot framdragande av väg Legoträsk—Hundsjö måtte undanröjas eller, om hinder häremot skulle möta, hemmansägaren C. V. Hanssons hemman $\frac{1}{16}$ mantal Legoträsk nr 1 litt. Ba inom Överluleå socken måtte av kronan inlösas till det värde det kan anses äga med hänsyn till Hanssons därpå nedlagda arbete och övriga kostnader, förslagsvis tiotusen (10,000) kronor.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Yttranden. Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttranden över motionen av länsstyrelsen i Norrbottens län samt kommandanten vid Bodens fästning. Det förstnämnda utlåtandet är såsom bilaga fogat till detta betänkande. Kommandanten har avstyrkt bifall till motionens första del av militära skäl.

Utskottet. I den förevarande motionen hemställas om undanröjande av ett förbud mot framdragande av väg Legoträsk—Hundsjö inom Överluleå socken. Som av länsstyrelsens utlåtande framgår finnes intet dylikt förbud utfärdat. Frågan gäller en enskild utfartsväg, till vilken ovannämnda hemmansägare Hansson m. fl. begärt statsbidrag. Denna anhållan har av länsstyrelsen lämnats utan bifall, sedan kommandanten vid Bodens fästning i enlighet med gällande föreskrifter yttrat sig i vägfrågan och av militära skäl avstyrkt bifall.

Utskottet har fullt klart för sig, att ett uteblivet statsbidrag till en utfartsväg av den längd, varom här är fråga, och med ur ekonomisk synpunkt relativt svagt ställda vägintressenter i hög grad försvårar vägfrågans lösning. Utskottet behjärtar också till fullo de svårigheter, varmed stora grupper av befolkningen i landets nordliga delar har att kämpa, då det gäller att få till stånd vägar. Frågan om utfartsvägen Legoträsk—Hundsjö har emellertid icke, enligt vad framgår av handlingarna, bringats under Kungl. Maj:ts prövning. Utskottet hyser den meningen att så bör ske genom vägintressen-

ternas åtgärder. Kungl. Maj:t lär därvid icke underlåta att, för den händelse de militära skälen mot framdragande av väg tillmätas avgörande betydelse, taga jämväl frågan om inlösning av ovannämnda hemman under omprövning.

Vid sådant förhållande saknar utskottet anledning tillstyrka motionen och får alltså hemställa,

att herr Lövgrens förevarande motion, nr 389, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 april 1932.

På utskottets vägnar:

JOSEF WEIJNE.

Närvarande: herrar *Weijne*, *Andersson* i *Dunker*, *Johnsson* i *Norrahammar*, *Eurén*, *Björling*, *Karlsson* i *Munkedal*, *Nilsson* i *Karlstad*, *Rosander*, *Lundqvist* i *Baggarbo* och *Olsson* i *Österbo*.

Bilaga.

Kungl. Maj:ts Befallningshavande
i Norrbottens län.

Till riksdagens andra kammars andra tillfälliga utskott.

Genom remiss från kungl. kommunikationsdepartementet har länsstyrelsens yttrande begärts i anledning av en motion rörande utfartsväg från hemmanet Legoträsk till Hundsjö järnvägsstation m. m.

I motionen har yrkats antingen att det förbud som från militära myndigheters sida ställts mot framdragande av ifrågavarande väg måtte undanröjas eller, om hinder däremot skulle möta, att kronan skulle inlösa nämnda hemman. Länsstyrelsen går ut ifrån att den icke har att uttala sig annat än beträffande det första av de yrkade alternativen.

Till en början må erinras, att de militära myndigheterna icke hava befogenhet att förbjuda väganläggningar. På grund av föreskrifter från Kungl. Maj:t har emellertid länsstyrelsen ålagts att beträffande väganläggning med sträckning helt eller delvis inom Bodens fästnings skyddsområde inhämta yttrande från kommandanten via militärbefälhavaren i Övre Norrland. På grund av de avstyrkande utlåtandena från de militära myndigheterna fann länsstyrelsen sig icke kunna bevilja statsbidrag till utfartsvägen i fråga.

I ärendet har framdragits att en statsunderstödd utfartsväg Bläslandet—Hundsjö kommit till i samma trakt. Beträffande denna väg har uttalande från militära myndigheter icke inhämtats, förmodligen därför att vägen såsom belägen längre österut och norrut och sålunda avlägsnare från fästningen antogs icke kunna vara av nämnvärd betydelse för försvaret. Uppgiften att avståndet fågelvägen från denna väg till en befintlig väg Boden—Ljuså skulle vara kortare — endast c:a 2½ km. — än motsvarande avstånd från nu ifrågavarande väg är, såsom en blick på kartan visar, icke riktig; mätta å generalstabskarta äro avstånden respektive 6 km. och 4 km.

Vad nu angår det avstyrkande som från militärt håll uttalats mot vägen Legoträsk—Hundsjö så måste detta enligt länsstyrelsens mening respekteras. Varje väg i fästningens närhet innebär en lättnad för fienden att bygga sig fram ännu närmare och alltså ett förkortande av den tid fästningen får på sig att ordna sina försvarsanstalter. I motsvarande mån äventyras uppenbarligen bland annat de viktiga järnvägslinjer, som ligga under fästningens skydd.

Dessa försvarsintressen måste vara av den vikt, att annat därför måste vika. En karta över trakten bifogas med här berörda vägar inlagda.

Luleå i landskansliet den 7 mars 1932.

På länsstyrelsens vägnar:

R. Sundberg.

H. Glimstedt.